

اگر انقلاب نمی نشد چی میشد!

براستی اگر در سال پنجاه و هفت انقلاب نمی کردیم اکنون - در کدام نقطه و در کجا ایستاده بودیم؟

۸- اگر انقلاب نمی شد، روحانیان و اساساً نظام حوزه ها حتماً از امروز مقبول تر و با آبروتر بودند. چرا که روحانیت، در تمام دوره ی پنجاه

بقیه در صفحه ۴

ایکاش انقلاب نمی

ساله ی پهلوی، علاوه بر ساماندهی مراتب مذهبی مردم، نقش ناظر منتقدی را داشت که در سمت مردم قرار گرفته بود و حاکمیت باید مراعات همان مردم را - و به تبع مردم مراعات روحانیت را - می کرد. اگر انقلاب نمی کردیم، برای نخستین بار دست روحانیان در تاریخ به خون مردم آلوده نمی شد. وساحت آنان به دزدی و دروغ، و ترویج رباکاری و برآوردن آدم های کودن نمی آلود. و این البته خسارت کمی نیست. روحانی و آدم کشی؟ به عکس ها و فیلم های خلخال از یکسو و چهره ی فلاحيان وحسینیان از دیگر سوی بنگرید!

۹- انقلاب اگر نشده بود، خدا و اسلام و قرآن، و پیامبران و امامان و کل مقدسات از امروز خواستنی تر و عمیق تر و دلنشین تر بودند. بهمین خاطر، سطح ایمان و ادب و فرهنگ

کیفیت چینی و کره ای (شمالی) برتر بود. با کارشناسانی که همان صنایع را پشتیبانی می کردند. و با این ترجیح که، مشکل قطعات یدکی نیز نمی داشتیم. هم در صنایع نظامی و هم در سایر صنایع. شاید بصورت ظاهر من خیلی بی رگ و بی غیرت شده ام که وابستگی به حضور خارجیان را نوعی برتری نسبت به وضعیت موجود می دانم. اما کدام استقلال؟ شما بگو استعماری یعنی چه؟ این بلایی که روسها بر سر ما باریده اند مگر آیا استعمار نیست؟ مگر روسها ما را کم دوشیده اند و چیزی در کاسه ی گدایی وبی کیاستی ما نهاده اند؟ در این سالها ما عمدتاً بریومی سازی تکنولوژی تأکید کرده ایم و لابد به توفیقاتی نیز نائل آمده ایم. شما بفرما من چگونه نخندم به این عبارت بی نوای یومی سازی دانش هسته ای؟

۷- اگر انقلاب نمی کردیم، آبادانی و رفاه عمومی و رونق اقتصادی حتماً بسیار مطلوب تر از امروز بود به دلایلی که بر شمردم. تجلی سرمایه و کار و علم و فرهنگ و هنر، حتماً به معیشت و امنیت و رفاه و رشد می انجامد.

۳- اگر انقلاب نکرده بودیم، امروزه ظهور چند بچند شخصیت های برجسته و نام آور ایرانی در زمینه های علمی و فرهنگی و اقتصادی و هنری، نام ایران را در اذهان مردمان جهان با احترام و تواضع همراه کرده بود. همچنانکه در این سی و سه سال، ما انقلاب کرده ها، عمدتاً از تربیت شدگان و فرآورده های علمی و تخصصی رژیم گذشته در اغلب زمینه ها سود برده ایم و بر سر جهاتیان منت نهاده و فخر پاریده ایم. حتی روحانیان انقلاب کرده ی ما نیز تربیت شده در فرهنگ آن دوره بوده اند و از همان فرهنگ بهره ها داشته اند. بهره ای که در این سالها هرگز نصیب کسی نشد. آزادی را می گویم. با همه ی کمبودهایش در آن دوره، و چیزی که نیست در این دوره.

۴- اگر انقلاب سال پنجاه و هفت صورت نمی پذیرفت، سطح صنعت ما با عنایت به شتابی که تا سال پنجاه و هفت گرفته بود، ایران را در تراز کشورهای چون کره ی جنوبی، و حتماً برتر از ترکیه ی فعلی قرار می داد. در سالهای پس از انقلاب، ما غیرمنصفانه کیفیت صنعت پیشین را بسیار کوفتیم. که: آن صنعت صنعت موتناژ بود. شما بگو اکنون چیست؟ کدام صنعت است که استعدادها را برنیارود و راه های ناگشوده را پیش روی نیارود؟ انقلاب اسلامی، مردان و زنان کارآمد خود را از کجا آورد؟ مگر نه این که همگانشان درس آموخته و کارآموده ی همان دوران بودند؟

۵- اگر انقلاب نمی شد، امروزه کشور ما در بخش صنعت نفت و صنعت پتروشیمی، به یکی از قطب های محوری جهان تغییر چهره داده بود. تجربه های ناشی از قدمت صنعت نفت در ایران، و ظهور صنعت نوپای پتروشیمی در این منطقه و بعد در کل دنیا، در تراز یکی از قطب های مسلم استخراج و تولید فرآورده های نفتی قرار دهد.

۶- اگر انقلاب نمی شد صنایع نظامی ما با همه ی وابستگی اش به آمریکا، کیفیت مطلوب تری می داشت. حداقل این که از صنایع کم

محمد نوری زاد:

گفتن این بی کاش برای همچو منی بسیار ناگوار است. اما می گویم برای آنانی که در پی انقلابند. معتقدم، دگرگونی های ناگهانی - بی آنکه از رشد و پختگی جمعی بهره مند باشند - هدر دهنده ی سرمایه های ملی اند. این دگرگونی های ناگهانی، هم جمعیت نخبگان و شایستگان را از پا در می آورند و به حاشیه می برند، و هم اندوخته های ملی و مالی کشور را ضایع می کنند. برآستی اگر در سال پنجاه و هفت

انقلاب نمی کردیم، اکنون - در سال نود و یک شمسی - در کدام نقطه و در کجا ایستاده بودیم؟

۱- اگر انقلاب نکرده بودیم، امروز حداقل پنج نیروگاه هسته ای پیشرفته در پنج نقطه از کشورمان دایر بود. این نیروگاهها با آنکه پیمانکاران شان آلمانی ها و ژاپنی ها بودند، علاوه بر تأمین برق، سطح علمی ما را خواه ناخواه ارتقا می بخشودند. و همچنین سطح مشاغل حرفه ای و علمی متخصصین ما را، و مرتبت جهانی اندیشمندان ما را.

۲- اگر انقلاب نشده بود، امروز وزن علمی دانشگاههای ما در مقایسه با دانشگاههای مطرح خاورمیانه و حتی شرق آسیا، از رتبه و اعتبار قابل اعتنائی برخوردار بود. همچنانکه میانگین سطح علمی دانشگاههای تهران و شیراز و اصفهان و مشهد و تبریز در سال پنجاه و شش بسیار فراتر از سطح علمی دانشگاه های مطرح منطقه بود.

<p>خداى خوب به ما لبخند بيشترى مى زد. و راههاى كشف نشده را پيش پاى ما مى گشود. برخلاف امروز كه ما او را به خاك انداخته ايم و از جانب او براى خود او و مردم بى پناه و گرفتار اين سرزمين تعيين تكليف مى كنيم. و اما سخن پايانى من: افسوس كه ما انقلابيون، از نعمت عقل بهره ي فراوانى نداشتيم. و با انقلابى غير ضرورى، بخت مهيا و عنقریب خود را تاراندیم. جوری كه هم خود را و سرمايه هاى خود را تباه كرديم، و هم اعتبار خدا و دين خدا را در اين ملك فروكاستيم.</p>	<p>۱۱ - اگر انقلاب نمى شد، جنگى درنمى گرفت و بهترين و صادق ترين وقائع ترين جوانان ما شهيد و مجروح نمى شدند و سالها به اسارت نمى رفتند و امروز صحيح و سالم در کنار ما بودند و همانها شتاب رشد کشورشان را صد چندان مى کردند.</p> <p>۱۲ - اگر انقلاب نشده بود، امروز حجاب بانوان از اعتبار بيشترى بهره داشت. چرا كه آزاد بود و اختياری. و حتماً حرمت و احترام فراوان ترى نیز داشت. برخلاف امروز كه متأسفانه با خدشه ي اجبار حاكميت ، آسیب بسیار دیده است.</p> <p>۱۳ - اگر انقلاب نمى شد، حتماً</p>	<p>يكسوى و ميزان وابستگى و سرسپردگى اش به اجانب از سوى ديگر كم رنگتر مى شد و حتى به حداقل مى رسيد. و قانون و اجراى قانون سال به سال مطهرت بيشترى مى يافت. درست برخلاف رويه اى كه در اين سى و چهار سال باعث شده ما به معيرى از نقطه ي آغازين يك جامعه ي مدنى نيز ورود نكنيم. در يك قلم به زبونی و خفت نمايندگان مجلس دقيق شويد. كجاست مدرس ي كه در زمان رضا شاه به تجلى درآمد و از اقتدار او نهراسيد؟ و در قلم بعدى به خمير گونگى دستگاه قضا بنگرید!</p>	<p>مردم نیز بسیار فراتر از امروز بود يعنى مردم، اگر انقلاب نمى شده به خدا نزديكتر بودند. و يعنى انقلاب مردم را از خدا راند و مردم را به سمت نفرتى ناگزير از مقدسات و مذهب هدايت كرد و آنچه را كه باقى گذاشت پوسته اى پوك و آذبن شده به شعارهاى پوك و سطحى مذهبي است. به هيا هوى مداحان و مرثيه خوانان و روضه خوانان و پيدا شدن هفده هزار امامزاده ي تازه تاسيس دقت كنيد!</p> <p>۱۰ - اگر انقلاب نمى شد، رفته رفته در سايه ي فهم و خواست مردم ميزان اقتدار رژيم سلطنتى از</p>
---	---	---	--